Lietas arhīva Nr. A42-00372-20/23
ECLI:LV:ADRJRIT:2020:0206.A420183319.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2020.gada 6.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ maksātnespējas administratoram /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Jūlijai Grigorjevai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019.gada 3.aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.9/1635 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvalde veica pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ Eiropas Savienības (turpmāk – ES) un Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteikto nodokļu un maksājumu, ko piemēro, izlaižot preces brīvam apgrozījumam, auditu par laika periodā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam noformētajām muitas importa deklarācijām.
Pārbaudes rezultātā dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas Trešās nodaļas vadītāja 2019.gada 20.februārī pieņēma lēmumu Nr.30.2- 23.33.3/6331 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicējai papildu nomaksai budžetā tika aprēķināts ievedmuitas nodokļa pamatparāds 86 477,33 *euro*, nokavējuma nauda 2266,87 *euro* par laikā nenomaksāto ievedmuitas nodokļa pamatparādu un soda nauda 25 943,07 *euro*, pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) pamatparāds 18 160,08 *euro*, nokavējuma nauda 3541,34 *euro* par laikā nenomaksāto PVN pamatparādu un soda nauda 3631,86 *euro*.
Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde pieteicējai aprēķinātajai soda naudai piemēroja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu un noteica to nomaksai budžetā 14 788,42 *euro* apmērā, t.sk. soda naudu ievedmuitas nodoklim 12 971,88 *euro* un soda naudu PVN 1816,54 *euro*.
Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde secināja, ka, izlaižot brīvam apgrozījumam Eiropas Savienībā preci "vīnogas žāvētas brūnas Bedona", pieteicēja tās deklarējusi ar neatbilstošu Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras (turpmāk – KN) un Kopienas integrētā tarifa (turpmāk – TARIC) kodu, kā rezultātā piemērota neatbilstoša ievedmuitas nodokļa tarifa likme un tādējādi ir izveidojies ievedmuitas nodokļa maksājuma pamatparāds, līdz ar to nav pilnā apmērā aprēķināts un nomaksāts PVN, kā arī soda nauda un nokavējuma nauda.
Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar dienesta ģenerāldirektores 2019.gada 3.aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.9/1635 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2019.gada 26.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteicēja atsaucas uz 2019.gada 25.februāra dienesta ģenerāldirektorei adresētajā apstrīdēšanas iesniegumā minētajiem argumentiem un papildus norāda turpmāk minēto.
[2.1] Dienests secinājumu par komercsabiedrības importētās preces veidu un šķiru ir pamatojis ar atvasinātas publiskas personas „Dārzkopības institūts" (turpmāk – Dārzkopības institūts) 2018.gada 3.augustā dienestam sniegto informāciju. Minētā informācija tika sagatavota, izpētot preces paraugu, kas tika ņemts no ar 2018.gada 11.jūnija muitas deklarāciju Nr.18LV000207091127R5 importētās preču partijas.
Nekādu objektīvu pierādījumu tam, ka pārbaudītais preces paraugs sakrīt arī ar citām preču partijām, dienests nav ieguvis.
Minētais apliecina, ka dienests nepamatoti attiecina Dārzkopības institūta sniegto informāciju uz preci (vai preču partijām), kuru Dārzkopības institūts nemaz nav pārbaudījis.
[2.2] Pieteicējas ieskatā nav pareizi mēģināt identificēt visu komercsabiedrības laika periodā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam importēto preci, vadoties vienīgi pēc vārda „Bedona". Minētais vārds var tikt izmantots jebkāda produkta apzīmēšanai, tas nav atzīstams par reģistrēto preču zīmi vai par citu autortiesību objektu, kura izmantošana ir ierobežota vai aizliegta. Tādējādi par nepamatotu un lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu atzīstams apgalvojums, ka ar vārdu „Bedona" vienmēr un obligāti tiek apzīmēta vīnogu šķirne.
Pieteicējas brīvā apgrozībā izlaistā prece ar nosaukumu „žāvētas vīnogas „Bedona" nav atzīstama par „Bedona" šķirnes vīnogām, bet ir gatava produkcija ar vīnoga šķirnei līdzīgu nosaukumu.
Atsevišķi minētais tiek apstiprināts ar Uzbekistānas akadēmiķa Mahmuda Mirzajeva Dārzkopības un vīna ražošanas pētniecības institūta sniegto vēstuli.
[2.3] Pieteicēja neapstrīd, pirmkārt, Dārzkopības institūta sniegto informāciju par to, ka dabā pastāv vīnogu šķirne „Bedona", kas ir sinonīms vīnogu šķirnei „/pers. F/". Otrkārt, ka dienesta pārstāvji Latvijas mazumtirdzniecības tīklā ir atraduši Uzbekistānas izcelsmes rozīnes „Sultanina", kuras ir deklarējamas ar KN kodu 08062030.
Pieteicēja vērš uzmanību, ka nav iegūti nekādi objektīvi pierādījumi tam, ka ar visām 186 pieteicējas noformētām muitas deklarācijām brīvā apgrozībā tika izlaista prece, kas ir iegūta vai izgatavota tieši no vīnogu šķirnes „/pers. F/", vai arī ir identiska veikalos atrastajām rozīnēm „Sultanina".
[2.4] Pieteicēja, atsaucoties uz Muitas likuma 1.panta 8.punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Muitas kodekss), 5.panta 8.punktu, norāda, ka viņai nav šaubu par to muitas darbinieku kompetenci, kas veica attiecīgo muitas kontroli par komercsabiedrības noformētām 186 muitas deklarācijām. Visās 186 muitas deklarācijās norādītais TARIC kods 08062090 00 tika ierakstīts, pamatojoties uz informāciju, kas bija atrodama preču nosūtītāja dokumentācijā – minētais kods atbilst preces kodam, kādu ir norādījis pats preces nosūtītājs. Pieteicējai nekad nebija šaubu par šī koda izmantošanas pamatotību, jo iepriekšēja vairāku gadu darba pieredze un attiecīgu iebildumu neesamība no muitas iestādes puses deva pietiekamu pamatu jebkādu šaubu izslēgšanai.
Tāpat pieteicēja norāda, ka pēc tās rīcībā esošās informācijas šos pašus kodus vairāk kā desmit gadus izmanto arī citas komercsabiedrības, kas nodrošina analoģiskās preces importu Latvijas Republikā un izlaišanu brīvā apgrozībā.
[2.5] Audita rezultātā dienests ir piemērojis pēcmuitošanas piedziņu, tāpēc ka šobrīd ir nolemts atzīt iepriekš minēto muitošanas procedūru par izpildītu nepareizi. Ņemot vērā to, ka ar šādu pēcmuitošanas piedziņu faktiski tiek atcelti iepriekšējie muitas iestādes lēmumi atzīt importētu rīcību par pareizu, konstatējams, ka dienests pārkāpj patvaļas aizlieguma principu un tieksiskas paļāvības principu.
[2.6] Atsevišķi norādāms, ka attiecīga koda izmantošanas nepieciešamību preces nosūtītājam noteica Uzbekistānas Republikas prezidenta lēmums Nr. ??-2539 no 2016.gada 1.jūnija un Uzbekistānas Republikas Ministru Kabineta lēmums Nr.984 no 2017.gada 14.decembra. Turklāt attiecīga koda izmantošanas nepieciešamību apstiprināja arī eksperta slēdziens Nr.100175, kādu 2018.gada 29.jūnijā izsniedza Uzbekistānas Republikas SIA „Samarkandekspertiza". Tāpēc konkrētajā gadījumā nav pamata uzskatīt, ka ir notikusi muitas dienesta maldināšana, vai nepareiza koda apzināta izvēle.
[2.7] Pieteicēja, nolūkā atsaukties uz tiesisko paļāvību un ar mērķi izvairīties no pēcmuitošanas piedziņas, vēlās norādīt, ka Eiropas Savienības tiesas judikatūrā minētie trīs kumulatīvie nosacījumi ir konstatējami arī konkrētajā lietā.
Proti, pirmkārt, ir jākonstatē, ka nodokļa neiekasēšana ir notikusi pašu kompetento iestāžu kļūdas dēļ. Ar minēto nosacījumu jāsaprot, ka Uzbekistānas Republikas muitas iestāde ir kļūdījusies, atļaujot preces eksportētājam izmantot minēto KN kodu, bet Latvijas Republikas muitas iestāde ir kļūdījusies, atļaujot šo kodu, kopā ar priekšrocību (preferences) kodu, izmantot arī preces importētājam. Visas pieteicējas 186 muitas deklarācijas iepriekš tika pārbaudītas muitas dienestā, un par to saturu nebija iebildumu.
Otrkārt, jākonstatē, ka kompetento iestāžu pieļautā kļūda būtu tādas dabas, ko labticīga persona, kas ir atbildīga par samaksu, nevar saprātīgi atklāt. Kā jau minēts iepriekš, pieteicējai nebija pamata apšaubīt atbildīgo muitas dienesta pārstāvju darbību un lēmumu pamatotību.
Treškārt, jākonstatē, ka persona, kas ir atbildīga par samaksu, būtu izpildījusi visus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā paredzētos noteikumus par muitas deklarāciju. Pieteicēja norāda, ka ne pirms audita, ne arī tā veikšanas laikā dienesta Nodokļu kontroles pārvalde nav norādījusi, ka pieteicēja nebūtu izpildījusi minētos noteikumus. Līdz ar to ir jākonstatē arī trešā nosacījuma esamība.
Apkopojot iepriekš minēto, pieteicēja norāda, ka dienests ignorē faktu, ka muitas formalitāšu kārtošanai pietecēja ir izmantojusi informāciju, kas iepriekš bija apstiprināta ar valsts iestādes lēmumiem preces eksportētāja valstī (ne tikai muitas dienestā, bet arī valsts pārvaldes līmenī). Kopsakarā ar faktu, ka Latvijas Republikas muitas dienests vairākus gadus bez jebkādiem iebildumiem un norādījumiem deva piekrišanu pieteicējas un citām komercsabiedrībām analoģiskās preces muitošanas procedūrā izmantot KN kodu 0806 2090 00 un priekšrocību (preferences) kodu 200, tas dod pamatu pietecēju atzīt par labticīgu importētāju ar tiesībām atsaukties uz tiesisko paļāvību un ar mērķi izvairīties no pēcmuitošanas piedziņas.

[3] Administratīvā rajona tiesā saņemts dienesta paskaidrojums par pieteikumu. Dienests pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un sākotnējā lēmumā minētajiem argumentiem.
ES KN izpratnē žāvētas vīnogas bez sēklām, kas iegūtas no Eiropas vīnkoku „Vitis vinifera L" sugas „Bedona" šķirnes vīnogām, ir klasificējamas kā sultanīnas ar KN kodu 0806 20 30.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas maksātnespējas administrators pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.
Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā norādīto.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējusi administratīvās lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Preču klasifikāciju Eiropas Savienībā veic saskaņā ar vienotu KN, kas noteikta ar Padomes 1987.gada 23.jūlija Regulu (EEK) Nr.2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (turpmāk – Regula Nr.2658/87) un tās ikgadējiem grozījumiem I pielikumā. 2017.gadā KN bija noteikta ar Komisijas 2016.gada 6.oktobra Īstenošanas Regulu (ES) Nr.2016/1821, ar ko groza I pielikumu Regulā Nr.2658/87 (turpmāk – Regula Nr.2016/1821). Savukārt 2018.gadā KN bija noteikta ar Komisijas 2017.gada 12.oktobra Īstenošanas Regulu (ES) Nr.2017/1925, ar ko groza I pielikumu Regulā Nr.2658/87 (turpmāk – Regula Nr.2017/1925).
KN ir veidota uz Harmonizētās preču aprakstīšanas un kodēšanas sistēmas (turpmāk – HS) nomenklatūras bāzes, un tās vienotai piemērošanai ir noteikti seši vispārīgi interpretācijas noteikumi. To piemērošanai ir prioritāra kārtība no 1. līdz 4.noteikumam. Klasificējot preces, tiek ņemtas vērā attiecīgo preču objektīvās pazīmes un īpašības, tādas kā preču apraksts, uzbūve, fizikāli-ķīmiskās īpašības un citi rādītāji, kā arī Pasaules muitas organizācijas izdotie HS skaidrojumi, Eiropas Komisijas pieņemtās regulas par atsevišķu preču klasifikāciju, Eiropas Kopienu Tiesas un nacionālo tiesu spriedumi, ja tos pēc analoģijas var piemērot, klasificējot preces.
Lietā ir strīds, ar kādu KN un TARIC kodu jāklasificē pieteicējas brīvam apgrozījumam izlaistās preces – vīnogas.

[7] Atbilstoši Regulas Nr.2658/87 3.panta 1.punktu katrai KN apakšpozīcijai ir astoņciparu kods: pirmie seši cipari ir kods, kas attiecas uz harmonizētās sistēmas nomenklatūras pozīcijām un apakšpozīcijām, septītais un astotais cipars norāda KN apakšpozīcijas; ja harmonizētās sistēmas pozīcija vai apakšpozīcija nav tālāk sadalīta Kopienas vajadzībām, septītais un astotais cipars ir /Nosaukums C/.
Saskaņā ar judikatūru paskaidrojošās piezīmes, ko attiecībā uz KN ir izstrādājusi Eiropas Komisija un ko attiecībā uz HS ir izstrādājusi Pasaules muitas organizācija, ir svarīgas dažādu tarifu pozīciju piemērojamības interpretācijā, lai arī tām nav juridiski saistoša spēka (*skat. Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā Krings, C?130/02, EU:C:2004:122, 28. punktu, un TNT Freight Management (Amsterdam), C?291/11, EU:C:2012:459, 32. punktu*).
Tātad, lai noteiktu konkrēto KN TARIC kodu, jāvērtē preces objektīvās īpašības un pazīmes un jāņem vērā konkrētās kategorijas preču apraksts un Eiropas Komisijas KN skaidrojumi.
Tiesa attiecībā uz KN koda aprakstiem un ievedmuitas likmēm izmanto Eiropas Savienības datu bāzi TARIC – norādot preču izcelsmes valsti Uzbekistānu ar simulēšanas datumiem, kad noformēti VAD *(lietas 2.-6.sējums)*, periodā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam apraksti ir vienādi
(https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/measures.jsp?Lang=lv&SimDate=20170201&Area=UZ&MeasType=&StartPub=&EndPub=&MeasText=&GoodsText=&op=&Taric=0806200000&search_text=goods&textSearch=&LangDescr=lv&OrderNum=&Regulation=&measStartDa aplūkots 2020.gada 4.februārī).
Minētajā aprakstā redzams, ka pirmie seši cipari /Nosaukums D/ apzīmē žāvētas vīnogas, par ko lietā strīda nav. Strīds sākas par septītā cipara noteikšanu – pieteicējas ieskatā tas ir /Nosaukums E/, kas aprakstā minētas kā citādas vīnogas, dienesta vērtējumā /Nosaukums F/ – sultanīnas.
Saskaņā ar Eiropas Savienības KN skaidrojumiem 2015/C 076/01 KN TARIC kods 0806 20 30 atbilst sultanīnām, kas ir žāvēts produkts, ko iegūst no *Soultanina B.* šķiņu (kultivāru) (jeb *Thompson seedless*) (*Vitis vinifera* L.) vīnogām. Tās ir bez sēklām, vidēji lielas, zeltainā krāsā, kas pāriet brūnā, saldas.
Savukārt KN TARIC kods 0806 20 90 atbilst citādām. Šajā apakšpozīcijā ietilpst visas pārējās žāvētās vīnogas, kas nav korintes vai sultanīnas.
Šajā apakšpozīcijā ietilpst arī muskatrozīnes, kas ir žāvēts produkts, ko iegūst no *Moschato Alexandreias B.* šķiņu (kultivāru) (jeb *Muscatel*, jeb *Malaga*) (*Vitis vinifera* L.) vīnogām. Tajās ir sēkliņas. (*https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?qid=1579008856419&uri=CELEX:52015XC0304(03)*, *aplūkots 2020.gada 4.februārī*).
Līdz ar to tiesa pārbauda, kādas objektīvās īpašības un pazīmes raksturo pieteicējas deklarētās vīnogas.

[8] Tiesa konstatē, ka katrai no 186 noformētajām importa muitas deklarācijām ir pievienota pieteicējas sadarbības partneru Uzbekistānas Republikas uzņēmuma OOO /Nosaukums G/, OOO „/pers. S/" un OOO „VAKCINA FARM MEDIKAL" apliecinājums, ka pieteicējai nosūtītās žāvētās vīnogas attiecas uz /Nosaukums H/ šķirnes vīnogām *(lietas 2.-5.sējums, piemēram, 2.sējuma 20., 44., 69., 177.lapa, 3.sējuma 4., 42., 126.,142.lapa, 4.sējuma 25., 102., 169., 185.lapa, 5.sējuma 36., 74., 125., 141.,157.lapa un 6.sējuma 10., 20., 25.lapa)*. Ņemot vērā minēto, dienestam bija pamats uzskatīt, ka visās 186 noformētajās importa muitas deklarācijās bija viena veida prece – žāvētas /Nosaukums H/ šķirnes vīnogas.

Minēto apliecina arī pieteicēja 2018.gada 12.jūlijā dienestam sniegtajā atbildē, kurā norāda, ka

1. žāvētas vīnogas ir iegūtas no vīnkoku „Vitis vinifera L" ģints sugas;
2. žāvētas vīnogas ir iegūtas no /Nosaukums B/ galda šķirnes vīnogām;
3. žāvētas vīnogas nav vairāku vīnogu maisījums;
4. žāvētas vīnogas ir bez kauliņiem un
5. ražošanas process: vīnogu žāvēšana zem saules 10 dienu laikā, fumigācija ar fostoksinu pret kaitēkļiem, attīrīšana, mazgāšana, iepakošana un skanēšana ar metāldetektoru *(lietas 1.sējuma 124.lapa)*.

No minētā konstatējams, ka pieteicējas importēto vīnogu objektīvās īpašības ir 10 dienas saulē žāvētas vīnogas, kas iegūtas no /Nosaukums B/ šķirnes vīnogām un pieder pie vīnkoku „Vitis vinifera L" ģints sugas, tās ir bez sēklām, ražošanas procesā tās ir apstrādātas pret kaitēkļiem, attīrītas un mazgātas.

Lietas materiālos ir atvasinātas publiskas personas /Nosaukums I/ 2018.gada 3.augustā dienestam sniegtais skaidrojums par vīnogu šķirnēm. Minētais skaidrojums sniegts, balstoties uz vīnogu šķirņu starptautiskajā katalogā (angliski *Vitis International Variety Catalogue*) norādīto informāciju, saskaņā ar kuru vīnogu šķirne /Nosaukums B/ ir Eiropas vīnkoku „Vitis vinifera L" sugas šķirne. Ar vīnogu šķirņu nosaukumiem /Nosaukums B/ un /Nosaukums J/ saprot vienu un to pašu šķirni. Šķirne „Soultanina" (Sultanina) ir šķirnes /Nosaukums K/ sākotnējais nosaukums un ir šīs šķirnes sinonīms. Šķirne /Nosaukums B/ arī ir šķirnes „Sultanina" sinonīms. Visi sugas „Vitis vinifera L" vīnogu šķirnes /Nosaukums K/ sinonīmi ir uzskatāmi par vienu un to pašu šķirni *(lietas 1.sējuma 121.lapa)*.

No minētā izriet, ka žāvētas /Nosaukums B/ šķirnes vīnogas bez kauliņiem ir klasificējamas kā sultanīnas un to KN TARIC kods ir 0806 20 30 90, kā to pamatoti ir noteicis dienests 2018.gada 9.augusta Atzinumā Nr.46 par preces tarifa klasifikāciju saskaņā ar Eiropas Savienības Kombinēto nomenklatūru *(lietas 1.sējuma 122.-123.lapa)* un pārsūdzētajā lēmumā.

[9] No pieteikumā minētajiem argumentiem tiesa secina, ka pieteicēja ir paļāvusies uz Uzbekistānas Republikas muitas un citu atbildīgo dienestu sniegto informāciju par preču klasifikācijas kodu vīnogām. Tiesa norāda, ka Uzbekistānas Republikas muitas iestādes darbojas saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā Uzbekistānas Republikā. Savukārt Latvija kā Eiropas Savienības dalībvalsts muitas jomā piemēro Muitas kodeksu, kura 56.panta 1.punkts noteic, ka ievedmuitas un izvedmuitas nodokļa pamatā ir kopējais muitas tarifs. Citus pasākumus, kas paredzēti Savienības noteikumos, kuri reglamentē ar preču tirdzniecību saistītas īpašas jomas, attiecīgos gadījumos piemēro saskaņā ar šo preču tarifa klasifikāciju. Saskaņā ar minētā panta 2.punkta „a" apakšpunktu kopējā muitas tarifā ietilpst preču KN, kas izklāstīta Regulā Nr. 2658/87.

No minētā izriet, ka, neatkarīgi no tā, kāds vīnogu KN TARIC kods norādīts eksporta deklarācijās no Uzbekistānas Republikas un viņu atbildīgo dienestu atzinumos un vēstulēs, piesakot muitas deklarāciju izlaišana brīvam apgrozījumam Eiropas Savienībā, deklarācijā jānorāda KN TARIC kods atbilstoši Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā norādītajam.

Tiesa arī norāda, ka uz tiesisko paļāvību par to, ka preces tiek deklarētas ar atbilstošu TARIC kodu, var atsaukties tad, ja ir saņemts lēmums, kas attiecas uz saistošu informāciju par tarifu (SIT lēmumi) atbilstoši Muitas kodeksa 33.pantam. Pieteicēja šādu saistošo izziņu par auditējamo periodu nav prasījusi.

SIT mērķis ir saimnieciskās darbības subjektam sniegt tiesisko drošību, ja pastāv šaubas par kādas preces klasifikāciju esošajā muitas nomenklatūrā *(skat. Eiropas Savienības tiesas 2010.gada 2.decembra spriedumu lietā C? 199/09 Schenker 16. punktu)*, tādējādi pasargājot to no iespējas, ka jautājumā par šīs preces klasifikāciju muitas dienesti vēlāk maina savu nostāju *(skat. 1998. gada 29. janvāra spriedumu lietā C?315/96 Lopex Export, Recueil, 28. punktu)*.

[10] Nav pamatots arī pieteicējas arguments, ka tai varēja rasties tiesiskā paļāvība, jo muitas iestādes neveica deklarācijas labojumus preču izlaišanas brīdī. Muitas kodeksa 48.pants tieši noteic muitas kontroli pēc preču izlaišanas, dodot tiesības dienestiem pārbaudīt muitas deklarācijā, pagaidu uzglabāšanas deklarācijā, ievešanas kopsavilkuma deklarācijā, izvešanas kopsavilkuma deklarācijā ietvertās informācijas pareizību un pilnīgumu, jebkāda apstiprinoša dokumenta esību, īstumu, pareizību un derīgumu, un pārbaudīt deklarētāja grāmatvedības un citus uzskaites datus saistībā ar attiecīgajām precēm vai par iepriekšējiem vai turpmākiem tirdzniecības darījumiem, kas saistīti ar šīm precēm, pēc to izlaišanas. Šie dienesti var arī pārbaudīt šādas preces un/vai ņemt paraugus, ja tas vēl ir iespējams.

Vienlaikus likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrā daļa noteic dienesta tiesības papildus aprēķināt nodokļu maksājumu apmēru pēc nodokļu audita. No minētā izriet, ka pieteicēja nevarēja paļauties, ka preču deklarēšanas brīdī dienests veiks visus iespējamos kontroles pasākumus, lai pārbaudītu visu deklarācijā sniegto informāciju, bet pieteicējai pašai, pieliekot pūles un rūpību, bija jāpārliecinās par deklarēto ziņu precizitāti un patiesumu. Tādējādi pieteicēja nevarēja paļauties, ka deklarējusi pareizu preču kodu, jo muitas iestādes preču izlaišanas brīdī nav veikušas deklarācijā labojumus.

Tā kā lietā nav konstatējama muitas dienestu rīcības kļūda, nav pamatota arī pieteicējas atsaukšanās uz Eiropas Savienības Tiesas 2017.gada 16.marta spriedumā lietā C-47/16 norādītajiem trīs kumulatīvajiem nosacījumiem. Turklāt minētā lieta attiecās uz preču izcelsmes sertifikāta izsniegšanu, par ko šajā lietā strīda nav, jo tas neietekmē ievedmuitas nodokļa likmi – 2,4 % no preču muitas vērības /Nosaukums B/ šķirnes vīnogām vai sultanīnām, kas klasificējamas ar KN TARIC kodu 0806 20 30 90.

Iebildumam, ka muitas dienesti citām komercsabiedrībām analoģiskās situācijās precei atļauj piemērot KN TARIC kodu 0806 20 90 00, lietā pierādījumu iesniegti nav.

[11] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka dienests pamatoti pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteica ievedmuitas nodokļa pamatparādu 86 477,33 *euro*, nokavējuma naudu 2266,87 *euro* par laikā nenomaksāto ievedmuitas nodokļa pamatparādu un soda nauda 12 971,88 *euro*, PVN pamatparādu 18 160,08 *euro*, nokavējuma nauda 3541,34 *euro* par laikā nenomaksāto PVN pamatparādu un soda nauda 1816,54 *euro (lietas 1.sējuma 73.-79.lapa)*.

Attiecībā uz nodokļu skaitlisko aprēķinu tiesa kļūdas nekonstatē, uz tādām nav norādījusi arī pieteicēja.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019.gada 3.aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.9/1635 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese R.Migla